

27. Med fasa betraktades bilor och tåg,
Galgkrokar, tummskrusvar, kniptånger *);
I Christian den omildes tid man slakt såg,
Hvarmed man halshugger och hänger †).

28. En Gud och en Konung af gammal
och ung
Här mördas och älfas til döden.
Pris vare vår Gud och välsignad vår Kung
Som frälst Götteborg utur nöden!

29. Så sjunge wi alla: så sjunger en hvar,
Med redlig omtänka för sina.
Gud hjälpe vårt Sverje! Gud styrke vår Far!
Men skam får hvar lymst Catilina!

*) Gärmodeligen hafwa dessa Skarprättare-verktyg
icke varit ämnade til något annat behof, än til
at hålla den Norrskä Soldaten i sträng disciplin.

†) Sådän hård medfart behöfver ei den Svensska
Soldaten för at förstå det ordet lyda; han
känner det förut i hela sin widd; och det är ho-
nom den största wällust, om han så til prida
kan fullgöra sin Konung och Officerares befall-
ningar at de med dess gdomål, dro nögda. Han
känner det lifste han gjordt at wäga lif och
blod för sin Konung och Gesterbygd, och då
tilfället är för hand at fullborda det, så går
han med et tappert mod och muntra steg på
den bana dit äran kallat honom.

GS 1770

Fragment
af
Nim-Kronikan,
öfwer
Krigs-öroligheterna
med
Russland och Dannemark
År 1788.

Sjunges som: Rest hafwer jag öfwer wäpn
och land, ic.

F A R N,
Tryckt hos Pehr Ol. Armar, 1788.
Exemplaret kostar 6 runstycken.

Ung Gustaf i Sverje sit Fädernesland
Då frälste från yttersta wåda,
När tvådrågtens anda lagt folket i band,
Och Sjelfswäld tänkt ensamt få råda.

2. Att dese i Jäskan ha bannats därpå,
Som förr warit Herrar i huse,
Det undrar ej någon, som wet, at dem då
Smakat wäl wara slawarnes kuse.

3. Att sen ha de munilat och stämplat i mjugg,
Med tadel, och konster, och snaror;
Och Ryssen har ej warit sen eller njugg,
Att påblåsa Edneldens faror.

4. Den Ryssa Ezarinnan och rustade til
Fler haf med sin Flottor ofreda;
Men wil kufwa Grannen, han skal sitta still,
Ej motwårn i nödfall bereda.

5. Just

5. Just den, som war skickad, at tala om fred,
War upror och drlig i sinnet:
Han het Kasumowsky til wårsta alt wred,
Det faller ej Swerjet ur minnet.

6. Kung Gustaf nu slog på sit dyrbara swärd,
Nu kan jag ej längre förhåla,
Att låta de Ryssar all falskhet och flård,
Med rygghuden en gång betala.

7. Jag går sade Rungen til Finland i år
Ätfolgder utaf mina Troppar:
Om hjertat är Swänst och om ärlighet rå,
Ger Lyckan oss blomstrande knoppar.

8. Prins Carl utaf Sörmland war Stor Amiral
Riksflootts bästa bestyrar.
Då träffades wist et förträffeligt wal:
Hela werlden den sanning bedyrar.

9. Han kom, och han såg, och han lärde Desin
Swänst Flaggas sin heder bewisa:
Om han sig ej krökt, had' han fådt glödgat win
Och Blåbär til Fruktost at spisa.

10. Men det blefen Greigh förbehållit til kost,
Som aftonwards gäst wille wara;
Sig trängde til bords, tog in yppersta post,
Och wille den betsigt förswara.

11. Som

11. Som modig en Bjeffe i förriga Slag,
Han och wille Ryssarne låra,
På böljan at wåga sig fram för en dag,
Och inlägga tapperhets åra.

12. Dock fann han at Carl war för far-
lig en man,
Att ensam ta fast uti fragen:
Han satte sielf-tredje med eld honom an,
Men afgick med bukref i magen.

13. Det går honom widt öfwer alt hans
begrepp,
När Seglen de trasas och rutna;
Han krossade spiltrade ser sina Skepp
Och två uti sank nederskutna.

14. Det tredje borttryckes med Manskap och alt
Til byte i Segrarens händer,
Som i sit commando, af hwad Han befalt,
Til skräck för sin owän blef fänder.

15. För ströts det så hiskligt med Ryssar-
nes Mor,
Dess Stormverk på haswet och fältet;
Nu kröp hon ihop, och hon blef ej så stor,
Se'n Greiggen fått hugget i bältet.

16. Jag tror, sade Hon, mina Barn!
det är bäst,
Att pläcka ihop sina waror, Och

17. Hon tänkte väl mera; men munnen
sad: Tsig!

18. Här stannade Hon, lät en an börja lef,
Och lägga sin luf uppå-Laren:
Hon gjedt honom Os af en smaflicher stef,
Som wäckte den hugstore Raren.

20. Men här war n'ån ålta, som skulle i form:
Gud wet, hvad man åmnat tilskapa!
De wettige sagt, at den war för enorm,
Och blir hela werldenes apa.

22.

23. Han återkom wån *), til de Wifin-
gars bo,

24. Han återkom wän, tog in Gåsten och land:

25. Swad heders merveiller den Herren
lagt ner

26. Han kom och lät weta, at od Gdtheborg
 Wore smuclt för tre Prinsar at taga;
 Men alla tre fingo en wälförtjent Rorg,
 At dermed til Norje sig laga.

27. Feb

* Se Prinsen af Hessen utgifne Manifest.